

Οι πρώτες ημέρες της νέας βαρβαρότητας

Το διήμερο 28-29 Ιουνίου επιβεβαίωσε με τον πιο πραγματικό και υλικό τρόπο ότι η «εποχή της αθωότητας» έχει τελειώσει. Η βαρβαρότητα των δυνάμεων καταστολής, η [\(εκτός λογικής και νομιμότητας\)](#) βία εναντίον των διαδηλωτών από τις δυνάμεις των ΜΑΤ, η φρενήρης προσπάθεια να διαλυθούν (με κάθε τρόπο και σε κάθε γωνιά της πόλης) απεργοί και διαδηλωτές δεν είναι πρωτόγνωρα φαινόμενα. Αυτό το διήμερο ωστόσο αποδείχθηκε ότι η βαρβαρότητα της καταστολής δεν είναι παρά η άλλη όψη του νομίσματος της βαρβαρότητας της νομοθεσίας. Η ψήφιση-παρωδία του Μεσοπρόθεσμου προγράμματος (με θεατρινισμούς βουλευτών που θα ζήλευε ακόμα και ο Ιονέσκο), την ίδια στιγμή που χιλιάδες κόσμος έξω από τη Βουλή βίωναν την «προστασία» της αστυνομίας και το χημικό της πόλεμο, δημιούργησε ένα σκηνικό που από εδώ και πέρα κανείς δεν μπορεί να αγνοεί. Κεκτημένα ετών, εργασιακά δικαιώματα κατακτημένα με αίμα, ακόμα και αυτό το ίδιο το δικαίωμα στη διαμαρτυρία και τη διαδήλωση είναι πια κενό γράμμα.

Η πρώτη 48ωρη γενική απεργία της Μεταπολίτευσης πνίγηκε στα χημικά και το αίμα, δείχνοντας με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο τι εννοεί η κυβέρνηση όταν ζητάει συναίνεση και εθνική συνεννόηση: χημικός πόλεμος για πολλές ώρες, [ρίψη δακρυγόνων ακόμα και μέσα σε κλειστούς χώρους](#), αδιάκριτο και ανηλεές ξυλοκόπημα διαδηλωτών κάθε ηλικίας και σε όλα τα πιθανά και απίθανα μέρη ([στο Μοναστηράκι](#) ή [μέσα στις ...σκηνές της πλατείας Συντάγματος](#)), [παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου](#), [εγκλωβισμός εκατοντάδων ανθρώπων στο σταθμό του μετρό](#) και πολλά άλλα που ακόμα και τα κυβερνητικά ΜΜΕ δεν μπόρεσαν να αγνοήσουν. Η εθνική συνεννόηση για τη «διάσωση της χώρας» επιβάλλεται δια της βίας και εφαρμόζεται με μέτρα που στρέφονται συλλήβδην κατά των εργαζομένων της χώρας.

Η διήμερη βιαιότητα των δυνάμεων καταστολής, βέβαια, δεν είναι τίποτα μπροστά στη βιαιότητα των μέτρων που αποφασίστηκαν με την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου προγράμματος και τα οποία έρχονται να προστεθούν σε όσα ήδη εφαρμόζονται τον «καιρό του Μνημονίου». Οι «ελεύθεροι επαγγελματίες» μεταφραστές και επιμελητές-διορθωτές (αυτοαπασχολούμενοι εργαζόμενοι στην πραγματικότητα, που υποχρεώνονται να πληρώνουν οι ίδιοι για την ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη και την ασφάλισή τους, χωρίς να δικαιούνται ούτε αποζημίωση ούτε επίδομα ανεργίας όταν χάσουν τη δουλειά τους) καλούνται να πληρώσουν κεφαλικό φόρο ανεξαρτήτως εισοδήματος, χωρίς να υπολογίζεται αν όντως πληρώνονται από τους εργοδότες τους, χωρίς καν να λαμβάνεται υπόψη αν πράγματι ασκούν το επάγγελμα. Ο εφαρμοστικός νόμος του Μεσοπρόθεσμου προγράμματος, μάλιστα, πηγαίνει ακόμα παραπέρα, νομιμοποιώντας το παράνομο καθεστώς της «εξαρτημένης

εργασίας με μπλοκάκι» και επιβάλλοντας χαράτσι σε εργαζόμενους έκθετους σε κάθε είδους εργοδοτική αυθαιρεσία.

Αυτά απλώς οξύνουν τη βαρβαρότητα που ζούμε στον κλάδο μας εδώ και πάνω από ενάμιση χρόνο. Με την πρόφαση της «κρίσης» και της «έλλειψης ρευστότητας» στην αγορά (μια επιχειρηματολογία που υποβιβάζει τη δουλειά μας και την ίδια μας την ύπαρξη σε αδρανή σάκο του μποξ για τον «κύκλο της αγοράς» και για τα κλομπ της αστυνομίας), τα «φέσια» πολλαπλασιάζονται, οι πολύμηνες καθυστερήσεις πληρωμών γίνονται ο κανόνας, εκδοτικές εταιρείες – κανονικές ή ...φαντάσματα– βγάζουν σωρηδόν βιβλία στα βιβλιοπωλεία και στα περίπτερα αφήνοντας απλήρωτους τους μεταφραστές και τους επιμελητές, χωρίς συμφωνητικά και με προφορικές υποσχέσεις για την εξόφλησή τους κάποια στιγμή στο άδηλο μέλλον, μεταφραστικά γραφεία καλούν συναδέλφους να ρίξουν σε εξευτελιστικά επίπεδα τις αμοιβές τους προκειμένου να βρουν δουλειά, εταιρείες υποτιπλισμού συνάπτουν συμβάσεις χιλιάδων ευρώ με τηλεοπτικά κανάλια, κρατικούς φορείς, κινηματογραφικά φεστιβάλ, κ.ο.κ., την ώρα που κάνουν τους υποτιπλιστές επάγγελμα υπό εξαφάνιση – όλα όσα επαναλαμβάνει διαρκώς ο ΣΜΕΔ εδώ και ενάμιση χρόνο.

Για μας, ένα πράγμα είναι σαφές: ούτε είμαστε εμπορεύματα ούτε πουλάμε εμπορεύματα. Είμαστε εργαζόμενοι και απαιτούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια από τη δουλειά μας. Με ή χωρίς την κάλυψη της «εργασιακής νομοθεσίας», με ή χωρίς την «προστασία του πολίτη», θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για το αυτονόητο, με κάθε μέσο και με κάθε κόστος.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ 8 | Τ.Θ. 21028 ΑΘΗΝΑ 11410
www.smed.gr | syl.smed@gmail.com